

Då ä krångglät til si ordentli fö granasmor.

Först skum vir täntjätter ur ä kund sjäåut ini jenä bondstugu i byrjan åv 20-tali å någä år framyvyr, inå däm add byrtå få nå vatuledninggär å avlåpp ä slåjk bekvämlieter. Ä fanns full mytjyåv jän kokspis min ringgär uvåni tä lyftbårt, då an villd sättupå nå kokkråld. Sä fanns ä jän litn bänk brevi dörär da vatuintjän stodd upå, å nidå govi under vatuintjim fanns ä jän slaskink, mytjyåv utå luk, å nå slarvmattor add däm full o uvåni skåurgovi. Isn mårgån stodd ä jän mjokcylindär o min nå kåvmjok i brevi slaskintjän.

Ä fanns jätt orginal i Budum så jättät Ville, å ann brukät säj: ”Ä fljog mytjy vånnt i luftn do tidi då bakukavlär byrjä go”. Undli såg ä åut o jän lådig då granasmor skulld båkä tunnbrö, fast ä va full int jusst so Ville ment. Granasmor add koka päron å kelinggär i granngardum add jopa änå flåså so däm brukät dan fyry, å sä skulld o upp snart upå mårgån å jålld bakugnån. O vaknät å såg å klukko å då va o bar fyra, så o tänkt att o kund full såvå jän alvtåjm til. O såmnät um å vaknät å såg å klukko å då va o bar fyr då o. Då föstådd o att o add sovi åtter, så o såg å je ana klukka å då va o alv sju. Granasmor skåkät läjv i kalln å säjd a onum: ”Upp å djårupp jålldn i kokspisim å sätt upå kaffepanno mäss i jålldär bakugnån”. O djårdupp jålldn i bakugnim å kringgät si ini stugu åttbakär. Då add int kalln fändji nån jålld i kokspisim, utan o knuffät undå an å djårdupp jålldn sjov å säjd a kallim att an kund go å lägg si jätt tag til. O fyllät vatn i panno å lagdå kaffe, Sä skulld o va kvikk å sopupp fråmå spisn, lyftupp kaffepanno å tömäv sopstjyylim nidi jålldn, men o va så bråttum så o lyftät åv lutjä åv kaffepannon å tömätäv sopstjyylim nidi kaffepanno istållå. Mäss o skulld va kvikk å stjylir kaffepannon å slåi nytt vatn så sparkät o umkull cylindern min kåvmjotji så o rann bårtvyvr govå, då skulld o va kvikk å dra undå matto så int o vårt våt, men då stodd slaskintjän upå matton så an stalp an o, så ä vårt je rykty röd nidå govi. O fikk full ta redå åtter si, å mäss add kalln lagt si å såmna um. Sä skulld o uti bagårstugu å sjå åtter jålldim, å då add ä slukna. Så tur va så va ä bar kelingär i granngardum så skulld jop änå båkä, så o kund säja däm tä stan em däst o fikk bakugnån varm.

Ä va full kanstji int så roli mäss ä stoddå, män i minns än ur o skrattät, då o berättät um ä senär.